

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 16. marts 2017

Sag 310/2016

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Kåre Pihlmann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Roskilde den 10. november 2015 og af Østre Landsrets 24. afdeling den 24. august 2016.

Procesbevillingsnævnet har den 8. december 2016 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om udvisning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Vibeke Rønne, Poul Søgaard, Henrik Waaben, Oliver Talevski og Kurt Rasmussen.

Påstande

T har anket dommen med påstand om formildelse, således at udvisningen gøres betinget.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har anført navnlig, at ubetinget udvisning af ham for den pådømte kriminalitet er en uproportional sanktion, der strider mod Danmarks internationale forpligtelser, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1.

T er født og opvokset i Danmark, hvor han har boet hele sit liv. Han er nu gift, og hans hustru, forældre, farmor og tre søskende bor ligeledes i Danmark. Han taler og skriver dansk flydende. Han har gået i dansk folkeskole indtil 7. klasse og på produktionsskole i 8. og 9. klasse, ligesom han har påbegyndt en maleruddannelse. I perioden fra 2010 til 2014 var han tilknyttet det danske arbejdsmarked.

T har ingen reel tilknytning til Tyrkiet. Han har alene en faster i Tyrkiet og har kun besøgt landet kortvarigt i forbindelse med ferieophold.

Forud for gerningstidspunktet i nærværende sag er han alene straffet med frihedsstraf ved to domme af samlet 4 måneders varighed.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at udvisning ikke vil være uforenelig med Danmarks internationale forpligtelser, herunder hverken Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller EU-retten.

T er dømt for forsøg på hjemmerøveri hos et ældre ægtepar, som over et længere tidsrum blev udsat for et særdeles groft overfald med alvorlige konsekvenser for navnlig den mandlige ægtefælle. Forholdet blev begået i forening med en ukendt medgerningsmand. Straffen blev fastsat som en tillægsstraf til fængsel i 7 år og 8 måneder. T er tidligere straffet for personfarlig kriminalitet og betinget udvist af Danmark.

T er født og opvokset i Danmark, og hans forældre, søskende og farmor bor her i landet. Han er imidlertid ikke på nogen måde integreret i det danske samfund. Han har ingen uddannelse og har aldrig haft fast tilknytning til det danske arbejdsmarked. Hertil kommer, at han ikke har børn eller i øvrigt nære slægtninge i Danmark, med hvem der består et afhængighedsforhold.

Ts ægteskab med en herboende tyrkisk statsborger kan ikke tillægges betydning ved proportionalitetsvurderingen. Ægteskabet blev indgået efter landsrettens dom om udvisning, og mens han var frihedsberøvet, og parret har aldrig boet sammen.

T taler og skriver tyrkisk og kurdisk, han har en faster og dennes familie i Tyrkiet, og han har jævnligt været på ferie i landet.

Personlige forhold

T er foruden de afgørelser, der er omtalt i byrettens og landsrettens domme, straffet ved Retten i Holbæks udeblivelsesdom af 3. august 2016 med en bøde på 16.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

T indgik den 11. oktober 2016 ægteskab med en tyrkisk statsborger med bopæl i Danmark.

Højesterets begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret, at T kan udvises med indrejseforbud for bestandig, uden at det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Den omstændighed, at T i oktober 2016 indgik ægteskab med en herboende tyrkisk statsborger, kan ikke føre til et andet resultat. Højesteret lægger herved vægt på, at ægteskabet er indgået efter landsrettens dom om udvisning af ham, og at ægtefællerne derfor ikke kan have haft en berettiget forventning om at kunne blive sammen i Danmark.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens bestemmelse om udvisning.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.